

РЕШЕНИЕ

№ 962

гр. София, 17.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9069** по описа за **2020** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение от 24.01.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 9 състав, по НАХД № 19460/2016 г. С оспореното решение съдът е потвърдил Наказателно постановление (НП) № К-026155/08.08.2016 г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. (РД-С.) към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което на касатора са наложени следните имуществени санкции: 1/ на основание чл.216 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 77, ал. 1 от ЗЗП; 2/на основание чл. 216 от ЗЗП санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 77, ал. 3, т. 2 от ЗЗП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. Твърди се, че не е налице състав на административно нарушение. Претендира се отмяна на съдебното решение и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, Комисия за защита на потребителите, не се явява и не се представлява. В представен писмен отговор оспорва жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената проверка на 28.01.2016 г. в магазин 3520-склад конфекция, находящ се в [населено място], [улица], СБ И. База 1 е установено че се предлагат за продажба 2 вида детско облекло /детски панталони и детски спортен панталон/, предназначено за малки деца до 7 годишна възраст, които не отговарят на БДС 14682:2015 – „Текстил“, Безопасност на детско облекло; Връзки и шнурове на детско облекло. Съставен е Констативен протокол № К-0204565 от 28.01.2016г.

При документалната проверка е представена фактура № 38/03.12.2015 г., която се отнася за мъжки панталони и дамски блузи.

На 27.04.2016 г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение, връчен срещу подпис на същата дата, в който са описани нарушенията и са квалифицирани като нарушения по чл.77, ал.1 и чл. 77, ал. 3, т. 2 от ЗЗП. Актът е подписан без възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че са спазени императивните процесуални правила за издаване на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон. Императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП са изпълнени.

Съгласно чл. 77, ал. 1 от ЗЗП дистрибуторът е длъжен да действа с необходимата грижа, така че да допринесе за спазване на задължението за обща безопасност, по-конкретно като не доставя стока, за която знае или би трябвало да знае въз основа на информацията, с която разполага и в качеството му на търговец, че не отговаря на изискването за обща безопасност.

БДС EN 14682:2015 е утвърден от Института по стандартизация и е публикуван на 15.03.2015г., включително и на интернет страницата на института. Касаторът, като дистрибутор на детски стоки, би трябвало да е наясно с изискванията за безопасност по БДС.

Осъществени са всички елементи на нарушението от обективна и субективна страна. Нарушението е описано точно и ясно в констативния протокол, в АУАН и в НП.

Съгласно чл.77, ал.3, т.2 от ЗЗП дистрибуторът участва в проследяване безопасността на стоките, пуснати на пазара, като води и предоставя документи, необходими за проследяване произхода на стоките. Задълженията на производителя и на вносителя на стоките – чл.69 от ЗЗП, са самостоятелни и отделни от задълженията на дистрибутора. Във връзка с това, възраженията на касатора, че не може да му се вменяват задълженията на вносителя са неоснователни.

Нарушенията са доказани по несъмнен начин. Характерът на обществените отношения, които се защитават с разпоредбата на чл.77,ал.1 и ал.3 от ЗЗП, изключва хипотезите на маловажност на деянието. Административно-наказателната отговорност на касатора е правилно ангажирана, а санкциите са наложени в

предвидения минимум по чл.216 от ЗЗП.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, V касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.01.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9 състав, по НАХД №19460/2016 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: